Wprowadzenie do uczenia ze wzmocnieniem

część 2

W przypadku każdej strategii π i dowolnego stanu s następująca zależność zachodzi między wartością stanu s i wartością jego możliwego następcy s.

$$v_{\pi}(s) \doteq \mathbb{E}_{\pi}[G_{t} \mid S_{t} = s]$$

$$= \mathbb{E}_{\pi}[R_{t+1} + \gamma G_{t+1} \mid S_{t} = s]$$

$$= \sum_{a} \pi(a|s) \sum_{s'} \sum_{r} p(s', r|s, a) \Big[r + \gamma \mathbb{E}_{\pi}[G_{t+1} | S_{t+1} = s'] \Big]$$

$$= \sum_{a} \pi(a|s) \sum_{s', r} p(s', r|s, a) \Big[r + \gamma v_{\pi}(s') \Big]$$

dla każdego $s \in S$.

Jest to tzw. równanie Bellmana dla funkcji stanu $V_{\pi}(s)$.

Równanie Bellmana

$$v_{\pi}(s) \doteq \sum_{a} \pi(a|s) \sum_{s',r} p(s',r|s,a) \left[r + \gamma v_{\pi}(s') \right]$$

Wyrażenie po prawej stronie może być traktowane jako wartość oczekiwana. Jest to suma po wszystkich wartościach trzech zmiennych: a, s', r.

Dla każdej takiej trójki obliczmy prawdopodobieństwo:

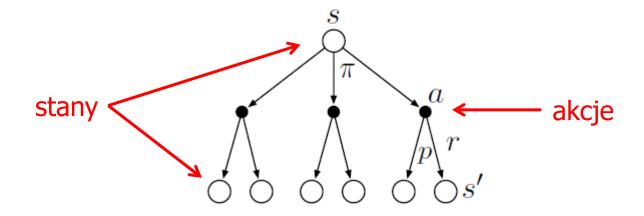
$$\pi(a|s)p(s',r|s,a)$$

(są to wagi przez które przemnażamy wyrażenie w nawiasie i następnie sumujemy po wszystkich prawdopodobieństwach)

Równanie Bellmana:

$$v_{\pi}(s) \doteq \sum_{a,s',r} \pi(a|s) p(s',r|s,a) \left[r + \gamma v_{\pi}(s') \right]$$

Backup diagram dla równania Bellmana:

Rozwiązanie problemu uczenia się przez wzmacnianie polega na znalezieniu polityki (strategii) π , która zapewni najwyższą nagrodę na dłuższą metę.

W przypadku skończonych MDP możemy precyzyjnie określić optymalną politykę.

Mówimy, że polityka π jest lepsza lub równa polityce π' jeżeli oczekiwany zwrot dla polityki π jest większy lub równy oczekiwanemu zwrotowi dla polityki π' .

Formalnie:

$$\pi \geq \pi' \quad \langle \quad \rangle \quad v_{\pi}(s) \geq v_{\pi'}(s)$$

Zawsze istnieje przynajmniej jedna polityka, która jest lepsza lub równa każdej innej polityce. To tzw. polityka optymalna.

Oczywiście może istnieć więcej niż jedna polityka optymalna. Wszystkie takie polityki oznaczamy przez π_* .

Wszystkie polityki optymalne mają taką samą tzw. optymalną funkcję stanu zdefiniowaną następująco:

$$v_*(s) \doteq \max_{\pi} v_{\pi}(s)$$

dla każdego $s \in S$.

Ponieważ v_{*} jest funkcją wartości stanu zatem musi spełniać równanie Bellmana.

Ponieważ jest to funkcja związana z optymalną polityką zatem w równaniu tym nie może się pojawić żadna polityka.

Wyprowadźmy równanie optymalizacyjne Bellmana dla funkcji

$$V_*(S)$$
:

$$v_{*}(s) = \max_{a \in \mathcal{A}(s)} q_{\pi_{*}}(s, a)$$

$$= \max_{a} \mathbb{E}_{\pi_{*}}[G_{t} \mid S_{t} = s, A_{t} = a]$$

$$= \max_{a} \mathbb{E}_{\pi_{*}}[R_{t+1} + \gamma G_{t+1} \mid S_{t} = s, A_{t} = a]$$

$$= \max_{a} \mathbb{E}[R_{t+1} + \gamma v_{*}(S_{t+1}) \mid S_{t} = s, A_{t} = a]$$

$$= \max_{a} \sum_{s' \ r} p(s', r \mid s, a) [r + \gamma v_{*}(s')].$$

Równanie optymalizacyjne Bellmana dla funkcji $V_*(s)$:

$$v_*(s) = \max_a \sum_{s',r} p(s',r|s,a) [r + \gamma v_*(s')]$$

Wyprowadźmy równanie optymalizacyjne Bellmana dla funkcji $q_*(s)$:

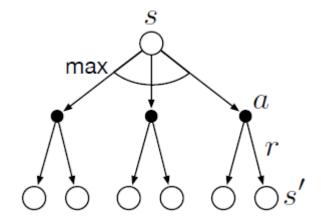
$$q_*(s, a) = \mathbb{E} \Big[R_{t+1} + \gamma \max_{a'} q_*(S_{t+1}, a') \mid S_t = s, A_t = a \Big]$$
$$= \sum_{s', r} p(s', r \mid s, a) \Big[r + \gamma \max_{a'} q_*(s', a') \Big].$$

Jak wygląda backup diagram dla optymalizacyjnego równania Bellmana?

Równanie optymalizacyjne Bellmana dla funkcji $V_*(s)$:

$$v_*(s) = \max_a \sum_{s',r} p(s',r|s,a) [r + \gamma v_*(s')]$$

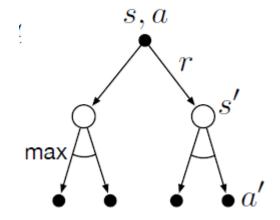
Backup diagram:

Równanie optymalizacyjne Bellmana dla funkcji $q_*(s, a)$:

$$q_*(s, a) = \sum_{s', r} p(s', r | s, a) \left[r + \gamma \max_{a'} q_*(s', a') \right]$$

Backup diagram:

$$v_*(s) = \max_a \sum_{s',r} p(s',r|s,a) [r + \gamma v_*(s')]$$

Dla skończonych MDP równanie optymalizacyjne Bellmana dla funkcji $V_*(s)$ ma unikalne rozwiązanie.

Równanie optymalizacyjne Bellmana jest w rzeczywistości układem równań, po jednym dla każdego stanu. Jeśli jest n stanów, to mamy n równań z n niewiadomymi.

Jeśli dynamika p środowiska jest znana, to w zasadzie można rozwiązać ten układ równań dla $v_*(s)$ przy użyciu dowolnej z wielu metod rozwiązywania układów równań nieliniowych. Można też rozwiązać układ równań dla $q_*(s,a)$.

$$v_*(s) = \max_a \sum_{s',r} p(s',r|s,a) [r + \gamma v_*(s')]$$

Załóżmy, że mamy rozwiązanie równania optymalizacyjnego Bellmana $V_*(s)$.

Jak wyznaczyć optymalną strategię (politykę)?

Dla każdego stanu s, będzie jedna lub więcej akcji, w których osiągane będzie maksimum wyliczone z równania optymalizacyjnego Bellmana.

Każda polityka, która przypisuje niezerowe prawdopodobieństwo tylko do tych akcji, jest polityką optymalną.

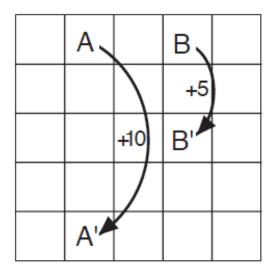
$$v_*(s) = \max_a \sum_{s',r} p(s',r|s,a) [r + \gamma v_*(s')]$$

Inaczej: jeżeli mamy funkcję $v_*(s)$ wówczas akcje, które wydają się najlepsze po jednym kroku wyszukiwaniu, będą optymalne.

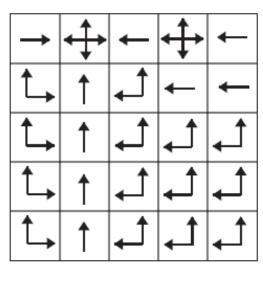
Innym sposobem powiedzenia tego jest stwierdzenie, że każda polityka zachłanna w odniesieniu do optymalnej funkcji oceny $v_*(s)$ jest optymalną polityką.

W przypadku funkcji $q_*(s, a)$ wybieramy po prostu akcję a dla której wartość funkcji q_* jest największa.

Przykład (Gridworld)

22.0	24.4	22.0	19.4	17.5
19.8	22.0	19.8	17.8	16.0
17.8	19.8	17.8	16.0	14.4
16.0	17.8	16.0	14.4	13.0
14.4	16.0	14.4	13.0	11.7

 v_* π_*

Za pomocą $v_*(s)$ optymalny oczekiwany długoterminowy zwrot jest przekształcony w wielkość, która jest lokalnie i natychmiast dostępna dla każdego stanu.

Przykład

Robot sprzątający puste puszki.

Stan opisuje poziom naładowania baterii:

$$S = \{ high, low \}$$

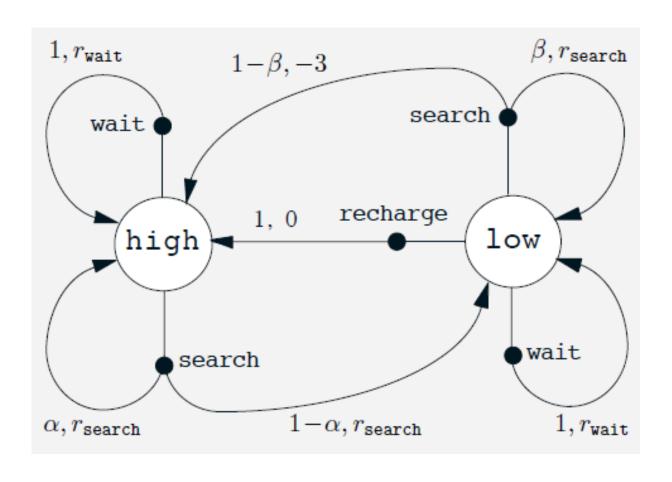
Akcje: search, wait, recharge

Nagrody: każda zebrana puszka +1

$$r_{\text{search}} > r_{\text{wait}}, 0, -3$$

Robot sprzątający – graf przejścia:

Przykład

Mamy dwa stany: $S = \{high, low\}$

$$v_*(s) = \max_a \sum_{s',r} p(s',r|s,a) [r + \gamma v_*(s')]$$

$$\begin{split} v_*(\mathbf{h}) &= \\ &= \max \left\{ \begin{array}{l} p(\mathbf{h} | \mathbf{h}, \mathbf{s}) [r(\mathbf{h}, \mathbf{s}, \mathbf{h}) + \gamma v_*(\mathbf{h})] + p(\mathbf{1} | \mathbf{h}, \mathbf{s}) [r(\mathbf{h}, \mathbf{s}, \mathbf{1}) + \gamma v_*(\mathbf{1})], \\ p(\mathbf{h} | \mathbf{h}, \mathbf{w}) [r(\mathbf{h}, \mathbf{w}, \mathbf{h}) + \gamma v_*(\mathbf{h})] + p(\mathbf{1} | \mathbf{h}, \mathbf{w}) [r(\mathbf{h}, \mathbf{w}, \mathbf{1}) + \gamma v_*(\mathbf{1})] \end{array} \right\} \\ &= \max \left\{ \begin{array}{l} \alpha [r_{\mathbf{s}} + \gamma v_*(\mathbf{h})] + (1 - \alpha) [r_{\mathbf{s}} + \gamma v_*(\mathbf{1})], \\ 1 [r_{\mathbf{w}} + \gamma v_*(\mathbf{h})] + 0 [r_{\mathbf{w}} + \gamma v_*(\mathbf{1})], \\ r_{\mathbf{w}} + \gamma v_*(\mathbf{h}) \end{array} \right\}. \end{split}$$

Przykład

Mamy dwa stany: $S = \{high, low\}$

$$v_*(s) = \max_a \sum_{s',r} p(s',r|s,a) [r + \gamma v_*(s')]$$

$$v_*(\mathbf{1}) = \max \left\{ \begin{aligned} \beta r_{\mathbf{s}} - 3(1-\beta) + \gamma [(1-\beta)v_*(\mathbf{h}) + \beta v_*(\mathbf{1})], \\ r_{\mathbf{w}} + \gamma v_*(\mathbf{1}), \\ \gamma v_*(\mathbf{h}) \end{aligned} \right\}.$$

Powyższy układ dwóch równań z dwiema niewiadomymi możemy rozwiązać, ze względu na $v_*(h)$ i $v_*(I)$.

$$v_*(s) = \max_a \sum_{s',r} p(s',r|s,a) [r + \gamma v_*(s')]$$

Rozwiązanie równania optymalizacyjnego Bellmana jest możliwe wtedy gdy spełnione są założenia:

- Znamy dynamikę p środowiska.
- Mamy zasoby pozwalające znaleźć rozwiązanie.
- Zachodzi własność Markowa.

Bardzo często wszystkie założenia te nie są spełnione!

Programowanie dynamiczne

Termin programowanie dynamiczne (DP) odnosi się do zbioru algorytmów, które można wykorzystać do obliczenia optymalnych polityk, przy założeniu, że mamy doskonały model środowiska jako proces decyzyjny Markowa (MDP).

Klasyczne algorytmy DP mają ograniczoną użyteczność w uczeniu przez wzmocnienie zarówno ze względu na założenie doskonałego modelu, jak i ze względu na ich wielki koszt obliczeniowy. Tym niemniej nadal są one teoretycznie ważne.

W rzeczywistości wszystkie metody RL mogą być postrzegane jako próby osiągnięcia tego samego efektu co DP, tylko przy mniejszej ilości obliczeń i bez założenia doskonałego modelu środowiska.

Najpierw zastanawiamy się, jak obliczyć wartość funkcji stanu v_{π} dla dowolnej polityki π .

Nazywamy to obliczeniem polityki (ang. policy evaluation). Inne określenie to problem przewidywania (ang. prediction problem). Wiemy już, że:

$$v_{\pi}(s) \doteq \mathbb{E}_{\pi}[G_{t} \mid S_{t} = s]$$

$$= \mathbb{E}_{\pi}[R_{t+1} + \gamma G_{t+1} \mid S_{t} = s]$$

$$= \sum_{a} \pi(a|s) \sum_{s'} \sum_{r} p(s', r \mid s, a) \Big[r + \gamma \mathbb{E}_{\pi}[G_{t+1} \mid S_{t+1} = s'] \Big]$$

$$= \sum_{a} \pi(a|s) \sum_{s', r} p(s', r \mid s, a) \Big[r + \gamma v_{\pi}(s') \Big]$$

Wiemy już, że znalezienie ν_{π} jest możliwe, chociaż może wymagać bardzo wielu obliczeń.

Dla naszych celów metody iteracyjne znajdowania rozwiązania wydają najbardziej odpowiednie.

Rozważmy sekwencję przybliżonych funkcji wartości stanów v_0 , v_1 , v_2 ,... gdzie każda funkcja v_i : $S^+ \to \mathbb{R}$.

Pierwsza aproksymacja – v_0 , jest wybierana dowolnie (tylko dla stanu końcowego musi mieć wartość 0),

Jak możemy uzyskać kolejne aproksymacje?

Wykorzystujemy do tego równanie Bellmana:

$$v_{k+1}(s) \doteq \mathbb{E}_{\pi}[R_{t+1} + \gamma v_k(S_{t+1}) \mid S_t = s]$$

$$= \sum_{a} \pi a |s| \sum_{s',r} p(s',r|s,a) \Big[r + \gamma v_k(s') \Big]$$

Jeżeli w ciągu funkcji v_0 , v_1 , v_2 ,... pojawi się funkcja v_{π} to będzie ona punktem stałym tego "odwzorowania" to znaczy:

$$v_{\pi}(s) \doteq \sum_{a} \pi(a|s) \sum_{s',r} p(s',r|s,a) \left[r + \gamma v_{\pi}(s') \right]$$

...bo V_{π} spełnia równanie Bellmana.

Iteracyjne szacowanie polityki

Dane: polityka do oceny π .

Parametry algorytmu: wartość progu $\theta > 0$ określającego dokładność oszacowania.

Ustalamy początkowe wartości V(s) jako dowolne, dla wszystkich $s \in S^+$ z wyjątkiem $V(s_T)=0$.

```
\begin{split} & \text{Loop:} \\ & \Delta \leftarrow 0 \\ & \text{Loop for each } s \in \mathbb{S} \text{:} \\ & v \leftarrow V(s) \\ & V(s) \leftarrow \sum_{a} \pi(a|s) \sum_{s',r} p(s',r|s,a) \big[ r + \gamma V(s') \big] \\ & \Delta \leftarrow \max(\Delta,|v-V(s)|) \\ & \text{until } \Delta < \theta \end{split}
```

Przykład

	1	2	3
4	5	6	7
8	9	10	11
12	13	14	

$$R_t = -1$$

$$\mathcal{S}=\{1,2,\dots,14\} \qquad \mathcal{A}=\{\text{up, down, right, left}\}$$

$$p(6,-1|5,\text{right})=1$$

$$p(7,-1|7,\text{right})=1$$

$$p(10,r|5,\text{right})=0$$

Zakładamy, że $\pi(a|s)=0.25$ dla dowolnego $a \in A$.

Przykład

Kolejne przybliżenia V_k dla losowej polityki:

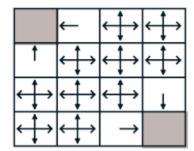
k = 0

0.0	0.0	0.0	0.0
0.0	0.0	0.0	0.0
0.0	0.0	0.0	0.0
0.0	0.0	0.0	0.0

	\longleftrightarrow	\longleftrightarrow	\longleftrightarrow
\Leftrightarrow	\bigoplus	\Rightarrow	\bigoplus
\longleftrightarrow	\leftrightarrow	\leftrightarrow	\leftrightarrow
\longleftrightarrow	\longleftrightarrow	\longleftrightarrow	

k = 1

0.0	-1.0	-1.0	-1.0
			-1.0
-1.0	-1.0	-1.0	-1.0
-1.0	-1.0	-1.0	0.0

Przykład

Kolejne przybliżenia V_k dla losowej polityki:

$$k = 2$$

0.0	-1.7	-2.0	-2.0
-1.7	-2.0	-2.0	-2.0
-2.0	-2.0	-2.0	-1.7
-2.0	-2.0	-1.7	0.0

	↓		\leftrightarrow
†	1	\Rightarrow	ļ
†	\Leftrightarrow	ţ	+
\Leftrightarrow	\rightarrow	\rightarrow	

$$k = 3$$

0.0	-2.4	-2.9	-3.0
-2.4	-2.9	-3.0	-2.9
-2.9	-3.0	-2.9	-2.4
-3.0	-2.9	-2.4	0.0

	\downarrow	Ţ	Ţ
1	Ĺ,	Ţ	+
1	₽	₽	1
₽	\rightarrow	\rightarrow	

Przykład

... aż otrzymujemy politykę optymalną:

$$k = 10$$

0.0	-6.1	-8.4	-9.0
-6.1	-7.7	-8.4	-8.4
-8.4	-8.4	-7.7	-6.1
-9.0	-8.4	-6.1	0.0

			←
†	Ţ	Ţ	→
1	₽	₽	ļ
₽	\rightarrow	→	

$$k = \infty$$

0.0	-14.	-20.	-22.
-14.	-18.	-20.	-20.
-20.	-20.	-18.	-14.
-22.	-20.	-14.	0.0

	Ţ	↓	Ţ
1	Ĺ,	Ţ	↓
1	₽	₽	↓
₽	\rightarrow	\rightarrow	

Załóżmy, że ustaliliśmy funkcję wartości v_{π} dla dowolnej polityki deterministycznej π .

Dla niektórych stanów chcielibyśmy wiedzieć, czy powinniśmy zmienić politykę i wybrać akcję $\alpha \neq \pi(s)$?

Wiemy jak korzystne jest zastosowanie polityki π w stanie s – znamy wartość $\nu_{\pi}(s)$. Czy jednak nie byłaby korzystna zmiana polityki w stanie s i wybranie akcji $\alpha \neq \pi(s)$???

Jak to można sprawdzić?

Możemy wyliczyć:

$$q_{\pi}(s, a) \doteq \mathbb{E}[R_{t+1} + \gamma v_{\pi}(S_{t+1}) \mid S_t = s, A_t = a]$$

= $\sum_{s', r} p(s', r \mid s, a) \Big[r + \gamma v_{\pi}(s') \Big].$

i porównać tę wartość z: $v_{\pi}(s)$

Twierdzenie o poprawie polityki

Niech π i π' będą dwiema politykami deterministycznymi takimi, że:

$$q_{\pi}(s, \pi'(s)) \ge v_{\pi}(s)$$

dla każdego *s∈S.* Wówczas:

$$v_{\pi'}(s) \ge v_{\pi}(s)$$

dla każdego $s \in S$.

Dowód:

$$v_{\pi}(s) \leq q_{\pi}(s, \pi'(s))$$

$$= \mathbb{E}[R_{t+1} + \gamma v_{\pi}(S_{t+1}) \mid S_{t} = s, A_{t} = \pi'(s)]$$

$$= \mathbb{E}_{\pi'}[R_{t+1} + \gamma v_{\pi}(S_{t+1}) \mid S_{t} = s]$$

$$\leq \mathbb{E}_{\pi'}[R_{t+1} + \gamma q_{\pi}(S_{t+1}, \pi'(S_{t+1})) \mid S_{t} = s]$$

$$= \mathbb{E}_{\pi'}[R_{t+1} + \gamma \mathbb{E}_{\pi'}[R_{t+2} + \gamma v_{\pi}(S_{t+2}) | S_{t+1}, A_{t+1} = \pi'(S_{t+1})] \mid S_{t} = s]$$

$$= \mathbb{E}_{\pi'}[R_{t+1} + \gamma R_{t+2} + \gamma^{2} v_{\pi}(S_{t+2}) \mid S_{t} = s]$$

$$\leq \mathbb{E}_{\pi'}[R_{t+1} + \gamma R_{t+2} + \gamma^{2} R_{t+3} + \gamma^{3} v_{\pi}(S_{t+3}) \mid S_{t} = s]$$

$$\vdots$$

$$\leq \mathbb{E}_{\pi'}[R_{t+1} + \gamma R_{t+2} + \gamma^{2} R_{t+3} + \gamma^{3} R_{t+4} + \cdots \mid S_{t} = s]$$

$$= v_{\pi'}(s).$$

Co ten wynik oznacza?

Załóżmy, że dla pewnego stanu s znamy wartość $v_{\pi}(s)$.

Przyjmijmy, że w stanie s wybieramy akcję $\alpha \neq \pi(s)$, czyli inną niż ta wynikająca z polityki π .

Jeżeli:

$$q_{\pi}(s, a) \ge v_{\pi}(s)$$

wówczas polityka π' identyczna jak π z wyjątkiem $\pi'(s) = a \neq \pi(s)$ jest lepsza od polityki π .

Możemy zatem zdefiniować nową zachłanną politykę π' :

$$\pi'(s) \doteq \underset{a}{\operatorname{argmax}} q_{\pi}(s, a)$$

$$= \underset{a}{\operatorname{argmax}} \mathbb{E}[R_{t+1} + \gamma v_{\pi}(S_{t+1}) \mid S_t = s, A_t = a]$$

$$= \underset{a}{\operatorname{argmax}} \sum_{s', r} p(s', r \mid s, a) \Big[r + \gamma v_{\pi}(s') \Big],$$

Polityka zachłanna wybiera akcję, która wygląda najlepiej krótkoterminowo - po jednym kroku - zgodnie z $\nu_{\pi}(s)$.

Z założenia polityka zachłanna π' spełnia warunki twierdzenia o poprawie polityki więc jest taka sama lub lepsza od polityki początkowej π .

Proces tworzenia nowej polityki przez ulepszanie oryginalnej polityki, czyniąc ją chciwą ze względu na funkcję wartości stanu, nazywamy poprawą polityki.

Przypuśćmy, że nowa chciwa polityka π' jest tak dobra, ale nie lepsza niż stara polityka π . Oznacza to, że:

$$v_{\pi} = v_{\pi'}$$

Z definicji polityki π' wynika, że:

$$v_{\pi'}(s) = \max_{a} \mathbb{E}[R_{t+1} + \gamma v_{\pi'}(S_{t+1}) \mid S_t = s, A_t = a]$$
$$= \max_{a} \sum_{s',r} p(s',r|s,a) \Big[r + \gamma v_{\pi'}(s') \Big].$$

$$v_{\pi'}(s) = \max_{a} \mathbb{E}[R_{t+1} + \gamma v_{\pi'}(S_{t+1}) \mid S_t = s, A_t = a]$$
$$= \max_{a} \sum_{s', r} p(s', r \mid s, a) \Big[r + \gamma v_{\pi'}(s') \Big].$$

A to oznacza, że $v_{\pi'}$ spełnia równanie optymalizacyjne Bellmana:

$$v_*(s) = \max_a \sum_{s',r} p(s',r|s,a) [r + \gamma v_*(s')]$$

Stąd wniosek, że: $v_{\pi'}=v_{\pi'}=v_*$ czyli π i π' są politykami optymalnymi.

Z powyższych rozważań wynika, że możemy postępować według następujących kroków:

- 1. Możemy oszacować pewną politykę π czyli znaleźć funkcję wartości stanów V_{π} .
- 2. Funkcja v_{π} może nam posłużyć do polepszenia polityki π i uzyskania lepszej polityki π' .
- 3. Możemy oszacować politykę π' czyli znaleźć funkcję wartości stanów $\nu_{\pi'}$.
- 4. itd...

W efekcie otrzymamy ciąg kolejnych oszacowań i ulepszeń:

$$\pi_0 \xrightarrow{E} v_{\pi_0} \xrightarrow{I} \pi_1 \xrightarrow{E} v_{\pi_1} \xrightarrow{I} \pi_2 \xrightarrow{E} \cdots \xrightarrow{I} \pi_* \xrightarrow{E} v_*,$$

Ponieważ skończony MDP ma tylko skończoną liczbę polityk, proces ten musi zbiegać się do optymalnej polityki i optymalnej funkcji wartości stanu w skończonej liczbie iteracji.

Ten sposób znalezienia optymalnej polityki nazywa się iteracją polityki.

Algorytm:

1. Initialization $V(s) \in \mathbb{R} \text{ and } \pi(s) \in \mathcal{A}(s) \text{ arbitrarily for all } s \in \mathbb{S}$

```
2. Policy Evaluation Loop: \Delta \leftarrow 0 Loop for each s \in \mathcal{S}: v \leftarrow V(s) V(s) \leftarrow \sum_{s',r} p(s',r|s,\pi(s)) \big[ r + \gamma V(s') \big] \Delta \leftarrow \max(\Delta,|v-V(s)|) until \Delta < \theta
```

Algorytm:

```
3. Policy Improvement  policy\text{-}stable \leftarrow true  For each s \in \mathbb{S}:  old\text{-}action \leftarrow \pi(s)   \pi(s) \leftarrow \arg\max_{a} \sum_{s',r} p(s',r|s,a) \big[ r + \gamma V(s') \big]  If old\text{-}action \neq \pi(s), then policy\text{-}stable \leftarrow false  If policy\text{-}stable, then stop and return V \approx v_* and \pi \approx \pi_*; else go to 2
```

Koniec części 2